

באמצעות ב"כ עוה"ד יותם טולוב ו/או שרון פרימור
שמענם להמצאת כתבי בי-דין :
בזכות, ת"ד 34510 ירושלים 91000
טלפון : 02 – 6521308 ; פקס : 02 – 6521219

המבקשת

נגד

1. **היועץ המשפטי לממשלה**
ע"י ב"כ שכתובתו למסירת מסמכים היא :
משרד הרווחה – לשכת היועץ המשפטי
רח' יד חרוצים 10, ירושלים
טל : 02-6708160 פקס : 02-6708315
2. **תמר ואבישי ירושלמי**
רחוב התבור 2/12, בית שמש

המשיבים

בקשה להחלפת אפוטרופוס קבוע לעניינים אישיים ולרכוש עבור חסויה

מוגשת בזאת בקשה להחלפת האפוטרופסים של המבקשת ---, בגירה וחסוייה, ומינויין של ----, כאפוטרופסות לעניינים אישיים ולרכוש.

ואלה נימוקי הבקשה:

א. רקע עובדתי

-

ב. הטיעון המשפטי

ב.1. סמכות בית המשפט לקיים דיון מחודש בשאלת זהות האפוטרופוס

1. סעיף 74 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות תשכ"ב-1962 (להלן: **חוק הכשרות המשפטית**) קובע כי בית המשפט רשאי לשנות או לבטל החלטותיו לפי חוק הכשרות המשפטית באם נשתנו הנסיבות או נתגלו עובדות נוספות מאז מתן החלטתו.

בהתאם לכך, הלכה פסוקה היא כי ניתן לחזור ולפנות לבית המשפט מתוקף סעיף 74 לחוק הכשרות המשפטית לבחינה מחודשת של החלטתו, ובכלל זאת החלטה על מינוי אפוטרופוס, אם נשתנו נסיבות וכן אם נתגלו עובדות נוספות אשר לא היו ידועות לבית המשפט (ד"נ 17/75 עידה נ' נחום פ"ד ל(2) 113).

2. **העילות לפנייה לבית המשפט** - בבקשה זו עולה, על פני הדברים, כי מתקיימים התנאים לבחינת ההחלטה בדבר זהות האפוטרופוס בשנית, כלהלן.

ראשית, כעולה מן הפרק העובדתי שלעיל, ניכר עד מאוד כי **מאז החלטת בית המשפט מיום 8.1.04 חל שינוי יסודי במערך היחסים שבין המבקשת לבין הוריה**, יחסים שהיוו את היסוד להחלטת בית המשפט כלהלן. מתסקיר פקידת הסעד (ת/2) משנת 2003 עולה תמונה של יחסים מורכבים ואמביוולנטיים בין המבקשת למשפחתה הביולוגית. המבקשת מתוארת כמי שאינה רוצה ללכת לביקורים בבית משפחת ירושלמי אך כמי שעל פי רוב חוזרת משם שמחה. עוד מציין התסקיר כי הקשר עם המשפחה הביולוגית הוא קשר טוב עבור המבקשת. נראה כי המציאות השתנתה בשש השנים שחלפו מאז, ונהייתה חד משמעית בהרבה.

התמונה העכשווית פרי ארבע השנים האחרונות, אשר עולה מבקשה זו ונתמכת על ידי ועדות האבחון וחוות הדעת המקצועיות, היא כי נוצר נתק כמעט מוחלט בין המבקשת לבין הוריה הביולוגיים. בקשת המבקשת מתבססת אם כן, על כך **שבשנים שחלפו מאז מונו בני"ז ירושלמי לאפוטרופסים, השתנו הנסיבות ואף הוחמרו באופן שאינו מאפשר את השארת המצב על כנו**.

שנית, הניסיון לאחות את הקשר בין ההורים הביולוגיים לבין המבקשת, ניסיון שעמד בלב ההמלצות של פקידת הסעד, כשל. פקידת הסעד היתה סבורה כי הטיפול המשפחתי עשוי לאפשר לבני"ז ירושלמי כניסה מאפשרת לתפקידם כאפוטרופסים של המבקשת (המלצה ג' בתסקיר-ת/2). אלא שתקווה זו נכזבה. הטיפול שעברו בני"ז ירושלמי לצד הטיפול שעברה המבקשת לא הצליח לשפר את היחסים או אף למנוע את התדרדרות היחסים.

שלישית, בקשה זו מתבססת גם על כך **שעמדת המבקשת לא נשמעה מעולם בפני בית המשפט לפני שהוציא צו מינוי**. עמדה זו ראוי שתשמע מהטעמים הבאים:

א. סעיף 36 לחוק הכשרות המשפטית מורה על שמיעת דעת החסוי באם הוא מסוגל להבין בדבר ובאם ניתן לברר דעתו.

ב. אמנם המלצת ועדת האבחון משנת 2001 אשר צורפה לבקשה למינוי אפוטרופוס, קבעה כי המבקשת לא יכולה להביע דעתה בקשר למינוי אפוטרופוס אולם **המלצה זו אינה מקובלת על המבקשת**. כאמור לעיל, וכטענה מקדמית, ועדות האבחון אשר דנו בעניינה של המבקשת חרגו מסמכותן כאשר דנו בשאלת האפוטרופסות, ובוודאי בשאלת זהות האפוטרופוס. סוגיית האפוטרופסות אינה בבחינת "דרך טיפול" ועל כן אינה בסמכותן של ועדות האבחון. הווי אומר, שאלת היכולת של המבקשת להביע את עמדתה בנושא האפוטרופסות לא צריכה להידון על ידן.

ג. המבקשת חולקת על המלצת ועדת האבחון אף ברמה המהותית. כפי שעולה מחוות הדעת של הגורמים הטיפוליים (ת/4 ו-ת/5), המבקשת מסוגלת להבין בשאלת האפוטרופוס וזאת במגבלות יכולותיה. המבקשת מבינה, כאמור במגבלות יכולותיה, את ההשלכות של מינוי האפוטרופוס, וכן היא מביעה דעה ברורה ונחרצת המתנגדת למינוי הוריה הביולוגיים כאפוטרופוסים עבורה. חשוב שדעה זו תשמע בפני בית המשפט ושתילקח בחשבון על ידיו.

על כן, המבקשת סבורה כי דעתה חייבת להישמע הן מכוח זכותה להיות שותפה להליך בעניינה, זכות אשר הוכרה במשפט ביחס לקטינים, וחלה בוודאי גם על אנשים עם מוגבלות והן מכוח ס' 36 לחוק. בהמשך יהיה על בית המשפט לשקלל את רצונה של המבקשת במסגרת מכלול השיקולים הרחב יותר, ועל כך יורחב בהמשך.

ד. דעתה של המבקשת בעניין האפוטרופוס היא שעמדה בלב שתי ועדות האבחון שהתכנסו בשנתיים האחרונות שכן המלצת ועדות האבחון על החלפת האפוטרופוסים הסתמכה על רצונה החד משמעי של המבקשת כנגד המינוי.

היות ועמדתה ורצונה החד משמעי של המבקשת בעניין האפוטרופוס טרם נשמעו, הם מהווים עובדות נוספות אשר לא היו ידועות לבית המשפט בעת קבלת הכרעתו הראשונה.

2.2 השיקול למינוי אפוטרופוס

2.1 טובת החסוי

3. סעיף 35א לחוק הכשרות המשפטית מורה כי: "בית המשפט ימנה לאפוטרופוס מי שנראה לו בנסיבות העניין מתאים ביותר לטובת החסוי".

סעיף זה מציב למעשה מבחן דו שלבי - **בחינת טובת החסוי ובחינת התאמת האפוטרופוס למילוי אחר טובת החסוי**.

4. בשאלת מינוי אפוטרופוס לעניינים אישיים (לענייני גוף), בחינת טובת החסוי כוללת למעשה את טובתו הפיזית, הנפשית, החברתית, הרפואית והרוחנית של החסוי.

כפי שיפורט להלן, טענת המבקשת היא כי בשל מסכת היחסים, ניסיון העבר, כישלונות העבר הן בתפקוד ההורי של בני"ז ירושלמי והן בחידוש הקשר ותחושותיה הברורות של המבקשת, בני"ז ירושלמי אינם יכולים להבטיח את טובתה בהקשרים אלו, ואילו גב' בן-שטרית וגב' חי-יוסף הן המתאימות להיות אפוטרופוסות לעניינים אלה.

5. בשאלת מינוי אפוטרופוס לענייני רכוש טובת החסוי כוללת מכלול היבטים הנוגעים לטובתו הכלכלית של החסוי: יציבות כלכלית לאורך זמן, עצמאות כלכלית המאפשרת לחסוי לממן חיים עצמאיים ככל האפשר, שקיפות בניהול הכספים ועמידה בהנחיות על פי חוק הכשרות המשפטית, התקנות לחוק והנחיות בית המשפט.

אף כאן, כפי שיפורט להלן, טענת המבקשת היא כי בני"ז ירושלמי אינם מתאימים לדאוג לטובתה בענייני רכוש ואילו גב' בן-שטרית וגב' חי-יוסף הן המתאימות להיות אפוטרופסות לרכוש.

6. כפי שציינן בית המשפט לגבי מבחן טובת הילד, גם מבחן טובת החסוי הוא "מבחן גמיש, רחב ובלתי מוגדר, המתמלא תוכן על ידי בית המשפט על פי הראיות שלפניו ועל פי שיקול הדעת השיפוטי שלו" (ע"א 2266/93 פלונים נ' אלמוני, פ"ד מט(1) 221, 268 (22.2.95)). המבחן מבטא את מכלול האינטרסים, הזכויות והצרכים של החסוי והוא נוגע לכל תחומי החיים האישיים של המבקשת (כפי שנקבע לגבי קטינים ראה: בע"מ 377/05 פלונית ופלונים ההורים המיועדים לאימוץ נ' ההורים הביולוגיים פ"ד ס(1) 124, 155 (21.4.05)). להלן נבחן את התאמתן של הגב' בן-שטרית והגב' חי-יוסף לדאוג לטובתה של המבקשת אל מול התאמתם של בני"ז ירושלמי.

ב. 2.2 תפקודן של הגב' בן-שטרית והגב' חי-יוסף לטובת המבקשת

7. כאמור על בית המשפט למנות לאפוטרופוס מי שנראה לו בנסיבות העניין מתאים ביותר לטובת החסוי, תוך התייחסות כאמור למכלול האינטרסים, הזכויות והצרכים. נבחן את תפקודן של הגב' בן-שטרית והגב' חי-יוסף לאורך השנים בדאגתן למבקשת וזאת לאור החובות של האפוטרופוס.

8. **התאמתה של הגב' בן-שטרית לשמש כאפוטרופסית:**

א. אפוטרופוס לעניינים אישיים

א. **על האפוטרופוס לדאוג למילוי הצרכים הגופניים של המבקשת** ובכלל זה לדאוג לאוכל, לתזונה, לביגוד ולמקום מגורים. כך גם בענייני רפואה על האפוטרופוס להבטיח כי המבקשת תקבל את הטיפולים הרפואיים, הדנטאליים והפרה-רפואיים להם היא זקוקה. בעשרים וארבע שנותיה של המבקשת, דאגה הגב' בן-שטרית כי צרכיה הפיזיים והבריאותיים של המבקשת ימולאו בצורה הטובה ביותר. גב' בן-שטרית מבשלת את הארוחות, קונה את בגדי המבקשת, מכירה את כל הרגישויות הרפואיות שלה. כך למשל היא מקפידה כי המבקשת תימנע מלענוד תכשיטים מברזל בהיותה אלרגית לברזל. כך גם בהיות המבקשת בת שנה, לקחה אותה הגב' בן-שטרית לטיפולים רפואיים שונים אליהם נזקקה ועד היום, כאשר המבקשת חולה, דואגת הגב' בן-שטרית כי תקבל את הטיפול הרפואי ההולם.

ב. **על האפוטרופוס לסייע למבקשת בתחום התעסוקתי.** גב' בן-שטרית, בהיותה אישה שעבדה כל שנותיה, מעודדת את המבקשת להכיר בחשיבות התעסוקה. בהתאם לכך, מזה מספר חודשים קמה המבקשת בעידודה של גב' בן-שטרית ובסיועה מדי יום בשש וחצי בבוקר, נוסעת בשני אוטובוסים בכדי להגיע למקום עבודתה בבית קפה 'נאמן'. המבקשת

מגלה עצמאות רבה בכל הנוגע לתעסוקתה, עם זאת כאשר מתגלים קשיים או בעיות, הגורמים המקצועיים המלווים נעזרים בגב' בן-שטרית בכדי למצוא פתרונות. במקביל, גב' בן-שטרית נמצאת בקשר רציף עם 'אלווי', הגוף המלווה את המבקשת בעבודתה, ומתעדכנת באשר להתקדמותה של המבקשת בעבודה.

ג. **על האפוסטרופוס לדאוג לצרכים הנפשיים של המבקשת הכוללים את הצורך במעטפת משפחתית, תומכת וחמה.** מגיל חצי שנה, מצאה המבקשת במשפחת בן-שטרית בית תומך וחם: בני"ז בן-שטרית היו לה להורים ועשרת ילדי משפחת בן-שטרית היו לה, והינם עדיין, כאחים גדולים. עד גיל שמונה המבקשת כלל לא ידעה על קיומה של משפחה אחרת שאינה משפחת בן-שטרית. גם עם חידוש הקשר ההדרגתי עם המשפחה הביולוגית לאחר גיל עשר, המשיכה המבקשת לראות במשפחת בן-שטרית את משפחתה האמיתית. גב' בן-שטרית היא עבורה – אמא, וגב' חי-יוסף היא עבורה אחות לכל דבר.

גב' בן שטרית וגב' חי-יוסף מספקות למבקשת סביבה משפחתית רצופה ואמינה. גם כיום לאחר שכל האחים לבית משפחת בן-שטרית התחתנו, עדיין שומרת המשפחה על לכידותה. מדי שבת מתארחים אצל גב' בן-שטרית ילדיה ונכדיה. בסביבת ביתה של המבקשת בבית שמש מתגוררים שישה מאחיה האומנים (הגב' חי-יוסף במושב תעוז, ארבעה אחים בבית שמש, ואח נוסף בגדרה). המבקשת היא בת בית אף בבתי אחיה ואחיותיה.

ד. **על האפוסטרופוס לדאוג כי גורמי המקצוע השונים יספקו סיוע, תמיכה וליווי, לאורך תהליכים, משברים, ותקופות מעבר.** כאמור לעיל, בשנים האחרונות חוותה המבקשת משבר אישי קשה סביב הקשר שלה עם הוריה הביולוגיים. גב' בן-שטרית עודדה את המבקשת לבקש עזרה מגורמי המקצוע הסובבים אותה, ולהקפיד על הקשר הטיפולי. כך, מלווה המבקשת על ידי מספר אנשי מקצוע. הגב' הליס פולק, עובדת סוציאלית קלינית, סייעה למבקשת במשך 4 שנים, החל מדצמבר 2004, בהתמודדותה עם תחושותיה הקשות כלפי ההורים הביולוגיים. מספר מנחות אומנה ליוו את המבקשת במהלך השנים, האחרונה שבהן הגב' לירון יהב. כמוכא בחוות הדעת שלהן, גם הגב' פולק וגם הגב' יהב זכו לשיתוף פעולה מלא מצד גב' בן-שטרית.

ה. **על האפוסטרופוס לדאוג לצרכים הרוחניים הכוללים מתן תחושת שייכות, מתן עצמאות, מתן וקבלת אהבה, וכן דאגה לפעילות פנאי ותרבות של המבקשת.** גב' בן-שטרית סיפקה למבקשת תמיכה ויציבות אשר היו חיוניים להתפתחותה הבריאה. תחושת השייכות שניתנה לה מלווה אותה ברציפות למשך כל השנים. בד בבד עם הכנסתה באופן מלא לתא המשפחתי הרחב, ומתן חום ואהבה לאורך כל השנים, זכתה המבקשת גם לעצמאות רבה. כבר בגיל שמונה שלחה הגב' בן-שטרית את המבקשת לקייטנות של 'עזר מציון' שנמשכו שבוע ושהקנו לנעמה מידה של עצמאות. גב' בן-שטרית אף עודדה את המבקשת לפתוח חשבון בנק כדי שתוכל לנהל בנפרד את השכר שהיא מקבלת מעבודתה בקפה 'נאמן'. כיום המבקשת עורכת קניות עבור עצמה ועבור הבית, הולכת לקופת חולים ולבית מרקחת בעת הצורך, קמה בבוקר ונוסעת לעבודתה כל יום באמצעות שני אוטובוסים,

וכל זאת באופן עצמאי לחלוטין, תוך תמיכה והדרכה של גב' בן-שטרית, אשר עצמה קיבלה הדרכה מקצועית בעניין. לאחרונה החליטה המבקשת כי היא מעוניינת להירשם לסדנת הורדת משקל. הגב' בן-שטרית עודדה אותה, וגם השתתפה איתה בשיעור הראשון. כעת ממשיכה המבקשת ללכת באופן עצמאי למפגשים ואף מטמיעה בביתה את ההנחיות הדיאטטיות.

1. **עוד אמון האפוטרופוס על תמיכה וסיוע בפיתוח תחומי עניין של החסוי ובעידוד פעילויות פנאי והעשרה.** במשך כל השנים, עודדה גב' בן-שטרית את המבקשת לפתח את אהבתה למוזיקה ולריקודים. המבקשת היתה בחוג דרבוקה, ומשפחת האומנה ליוותה את המבקשת להופעותיה. עוד רשמה בעבר גב' בן-שטרית את המבקשת לחדר כושר על פי בקשתה של המבקשת. בשנה האחרונה, רשמה הגב' בן-שטרית את המבקשת לשיעור פרטי בפיתוח קול פעם בשבוע. כמו כן הולכת המבקשת לשיעור פרטי לשיפור יכולות כתיבה ומתמטיקה לאור רצונה של גב' בן-שטרית להמשיך ולפתח את יכולותיה של המבקשת גם לאחר סיום הלימודים.

2. **על האפוטרופוס לדאוג לצרכים חברתיים של המבקשת ובהם הצורך במעורבות חברתית, במפגשים ובפעילות חברתית ובמתן תחושת שייכות לחברה ולסביבה.** כחלק מהשתלבותה המלאה בבית משפחת בן-שטרית, השתלבה המבקשת גם בקהילה הדתית של המשפחה. היא הולכת בשבתות ובחגים לתפילה, היא מביאה כיבוד לבית הכנסת בשמחות ובאזכרות, היא קונה עליות מעזרת הנשים והיא מעורה בחיי הקהילה המתנהלים סביב בית הכנסת. כמו כן המבקשת נמצאת בקשר עם חברה מ'מרכז שיקום נוער'.

ב. אפוטרופוס לרכוש

1) **על אפוטרופוס לרכוש לדאוג, לסייע, ולמצות זכויות כספיות של החסוי, כמו כן עליו לנהל עבור החסוי את חשבון הבנק שלו.** גם כעת, כאשר הגב' בן-שטרית אינה אפוטרופוסית על הרכוש של המבקשת היא מסייעת לה רבות ומפקחת על האופן בו המבקשת משתמשת בכספה. בשנה האחרונה, עודדה הגב' בן-שטרית את המבקשת לפתוח חשבון בנק נוסף עבור המשכורת שלה מעבודתה בקפה 'נאמן'. במקביל עוקבת הגב' בן-שטרית אחרי הוצאותיה בחשבון זה. כך למשל זיהתה לאחרונה כי חברה סלולארית ממשיכה לגבות מחשבון הבנק של המבקשת סכום כספי מדי חודש גם לאחר שהמבקשת הפסיקה להחזיק במכשיר סלולארי.

2) **על האפוטרופוס לרכוש לאשר בהתאם ליכולותיו הכלכליות של החסוי הוצאות לצורך שיפור רווחתו של החסוי.** כמובא לעיל, הגב' בן-שטרית היא שמוציאה בפועל מדי חודש סכום כספי מכספי האומנה ומכספה האישי, המוקדש לרווחתה של המבקשת ולהעשרת חיי הפנאי שלה.

3) **על האפוטרופוס לרכוש לקדם את עצמאותו של החסוי.** הגב' בן-שטרית היא שעודדה את המבקשת לחסוך את משכורתה באמצעות חשבון בנק, היא שעודדה אותה לפתוח באופן

עצמאי ובכוחות עצמה את חשבון הבנק, והיא שמעודדת אותה להתעדכן וללמוד לקרוא את פירוט העובר-ושב שלה בחשבון הבנק.

9. **התאמתה של הגב' חי-יוסף לשמש כאפטרופסית לעניינים אישיים ולרכוש** - לאורך כל השנים, עמדו לצד הגב' בן-שטרית שאר בני משפחתה במתן תמיכה וסיוע למבקשת בתחומים רבים. משהוחלט כי בקשה זו תכלול בקשה למינוי שני אפטרופסים, ביקשה המבקשת מהגב' חי-יוסף לקבל על עצמה את התפקיד. הגב' חי-יוסף הסכימה בשמחה למלא את התפקיד. הגב' חי-יוסף קשורה עד היום קשר חם והדוק למבקשת ומסייעת לה ככל הנדרש. הגב' חי-יוסף נכחה באירועים החשובים בחייה של המבקשת. גם כיום, מדי שנה מקפידה הגב' חי-יוסף להגיע למסיבות ימי ההולדת של המבקשת. כמו כן, המבקשת משתתפת בשמחות של הגב' חי-יוסף, כגון ימי ההולדת של בנותיה. כך גם בסעודות פורים המשפחתיות שאירחה הגב' חי-יוסף בביתה נכחה המבקשת לצד יתר האחים והאחיות. המבקשת מגיעה לעיתים לביקורים בבית משפחת חי-יוסף, על פי רוב בסופי שבוע, כאשר אחד מבני המשפחה מסיע אותה מבית שמש לביתם. הגב' חי-יוסף אף היתה בקשר עם מנהלת מסגרת התעסוקה המעברית בה עבדה המבקשת, בבית חולים הדסה, כדי ללמוד על הקשיים של אחותה-האומנה ועל ההתקדמות שהיא עושה.

הגב' חי-יוסף טיפלה במשך שנים רבות, טיפול אינטנסיבי ומסור, בהורי בעלה ובסבתו של בעלה אשר התגוררו כולם בביתה.

רצונה של המבקשת כי הגב' חי-יוסף תהיה אפטרופסית שלה, נכונותה של הגב' חי-יוסף להירתם וליטול על עצמה את האחריות הרבה המוטלת על אפטרופוס, יחסיה החמים והקרובים עם המבקשת ויכולותיה אשר הוכחו בעבר להקדיש מזמנה לסיוע לאנשים הקרובים לה, מורים על כך שהיא מתאימה ביותר לשמש כאפטרופסית אשר תדאג לטובתה של המבקשת.

ב.2.3 תפקוד בנ"ז ירושלמי כאפטרופסים לעניינים אישיים ולענייני רכוש אינו לטובת

המבקשת

10. במצב הדברים הנוכחי, בנ"ז ירושלמי אינם מתאימים לדאוג לעניינים האישיים של המבקשת. בנ"ז ירושלמי לא נתנו מעולם מענה מלא לצרכים המורכבים של המבקשת. הם ויתרו עליה וניתקו כל קשר עם המבקשת עד גיל עשר וזאת על אף מאמצי מערכת הרווחה ומאמציה של הגב' בן-שטרית. אף לאחר שיזמו את חידוש הקשר מעולם לא היו מעורים בצרכים היומיומיים של המבקשת. הקשר בין בנ"ז ירושלמי ובין המבקשת נסב ברובו סביב ביקוריה בביתם. מכל מקום בנ"ז ירושלמי מעולם לא ביקשו, אף לא לאחר חידוש הקשר, כי בתם תחזור לגור בביתם ותשתלב בבית כשאר ילדיהם.

גם כאשר התקיים קשר בין הצדדים, מדובר בקשר - קטוע, ממוקד כלפי הביקור אשר לא התמקד במכלול הצרכים של המבקשת ואשר הלך והידרדר עם השנים. **כלומר, במבחן**

העובדות, לא ניתן להצביע כלל על היכרות אינטימית או מעמיקה בין המבקשת לבין בני"ז ירושלמי.

הידרדרות הקשר- בארבע השנים האחרונות בהן מתפקדים בני"ז ירושלמי כאפוטרופסים של המבקשת, נותק כליל כל קשר בין הצדדים. על אף המאמצים של גורמי הטיפול, נותרו יחסים אלו עכורים. החשד וחוסר האמון אשר בבסיס הקשר של המבקשת עם בני"ז ירושלמי אינם מאפשרים לדבר על מילוי תפקידם כאפוטרופסים. ברי כי לא ניתן לעמוד על הזכויות והצרכים של החסוי ובוודאי שלא לקדם, במצב של נתק ביחסים. כמו כן, ברי כי לא ניתן לקדם את האינטרסים והצרכים של המבקשת תוך שיתופה ותוך כיבוד רצונותיה ובקשותיה, במצב היחסים הנוכחי.

11. **בני"ז ירושלמי אינם מתאימים אף להיות אפוטרופסים לענייני רכוש, כמפורט להלן.**

טובת החסוי בהקשר לאפוטרופוס לענייני רכוש כוללת את הדאגה לביטחו הכלכלי ולשמירה נבונה על כספי החסוי. על האפוטרופוס לשתף את החסוי ולהיוועץ עימו, ככל שהדבר אפשרי, בהחלטות הנוגעות לרכושו. על האפוטרופוס לאזן בין הדאגה לביטחו הכלכלי של החסוי לבין שמירה על זכותו של החסוי לאוטונומיה ולעצמאות ובכלל זאת לעצמאות כלכלית מסוימת.

בשנים האחרונות מעביר מר ירושלמי מדי חודש באמצעות גב' בן-שטרית סכום כספי אשר נע בין 300-400 ₪ כדמי כיס עבור המבקשת. מלבד סכום זה אין למבקשת כל ידיעה לגבי כספה הנמצא, לדברי בני"ז ירושלמי ועל פי הוראות צו המינוי, בחשבון בנק על שמה. הנתק הקיים בין בני"ז ירושלמי לבין המבקשת מעיב אף על היכולת לנהל את ענייני הרכוש של המבקשת בצורה מיטבית. הדאגה והאחריות של אפוטרופוס לרכוש צריכה לכלול הבנה לצרכיו החומריים של החסוי, שיתוף החסוי בהחלטות על הרכוש והיוועצות עמו. לשם כך צריך להיות קשר ענייני אשר אינו מלווה בחשדנות של החסוי כלפי האפוטרופוס.

2.4.ב סיכום מבחן טובת החסוי – יש למנות את הגב' בן-שטרית והגב' חי-יוסף לאפוטרופסות לעניינים אישיים

12. **מניתוח מרכיבי טובת החסוי וחובות האפוטרופוס לדאוג לטובת החסוי ניכר כי בני"ז ירושלמי אינם מתאימים לשמש כאפוטרופסים של המבקשת. כך גם המליצו שתי וועדות האבחון בדונם בשאלת האפוטרופסות עבור המבקשת. וועדת האבחון הראשונה קבעה (22.1.2007) ברוב דעות כי:**

"לפי הנתונים וההתרחשויות שהוצגו בפנינו, ועל סמך עמדתה הברורה של נעמה, נראה כי ההורים הביולוגיים אינם יכולים לבצע את התפקיד לפי הנדרש ולפי רוח החוק".

כך גם וועדת האבחון השנייה קבעה (25.6.08) כי:

"במצבה הרגשי כיום (של המבקשת- י.ט) אין לכפות עליה קשר עם הוריה הביולוגיים. כפייתו של הקשר עלולה לגרום יותר נזק מאשר תועלת".

13. עוד עולה מהדברים עד כה, כי הגב' בן-שטרית, לצד הגב' חי-יוסף, הן המתאימות לשמש כאפוטרופסות לעניינים אישיים ולרכוש עבור המבקשת.

ועדות האבחון אשר המליצו על מינוי אפוטרופוס ניטראלי לא בחנו את התאמתן של הגב' בן-שטרית ושל הגב' חי-יוסף שכן אפשרות זו לא עמדה אז על הפרק.

כמו כן, ברי לכל וכפי שצוין לעיל, כי מהות תפקידו של אפוטרופוס מצדיקה העדפת אפוטרופוס המוכר למבקשת ואשר הוכיח את עצמו ביכולתו לספק את צרכיה לאורך השנים.

3.ב חובות האפוטרופוס

14. על מידת התאמתו של אדם לשמש כאפוטרופוס ניתן ללמוד, לא רק מ'טובת החסוי' אלא בעקיפין מחובותיו של האפוטרופוס על פי דין (חוק הכשרות המשפטית וכן הנחיות לאפוטרופסים – אפוטרופוס לעניינים אישיים ולרכוש מצורף ומסומן ת/7).

15. **חובותיו של אפוטרופוס לעניינים אישיים** - על אפוטרופוס לעניינים אישיים לבדוק מהם צרכי החסוי ומהם רצונותיו בכל ההיבטים אשר נמנו לעיל (פיזי, רפואי, נפשי, חברתי וכו') וכן עליו לדאוג לסיפוק צרכים אלו (ראה עמ' 13-15 ת/7). כך למשל עליו לקבוע את מקום מגוריו של החסוי ולדאוג לאיכות ותקינות מקום המגורים. עליו לסייע לחסוי להשתלב במסגרות תעסוקה, ובפעילויות תרבות, ספורט ופנאי. עליו לפעול לשיפור רווחתו של החסוי בהתאם ליכולתו הכלכלית.

כפי שפורט באריכות, גב' בן-שטרית היא שנושאת בפועל בחובות אלו, ולא הוריה הביולוגיים של המבקשת. גב' בן-שטרית היא שמכירה מקרוב את הרצונות והצרכים של המבקשת. היא שנמצאת בקשר עם המסגרות הפורמאליות והבלתי פורמאליות של המבקשת ובכלל זאת 'אלוין' וחוגי ההעשרה השונים. היא שמקדישה לא מעט אמצעים כלכליים, אשר לא תמיד ממומנים על ידי כספי האומנה, לשיפור רווחתה של המבקשת ובכלל זאת ברכישת מחשב נייד, דיסקים, בגדים, והרשמה לחוגים ולטיולים מטעם ארגונים שונים. ואילו בני"ז ירושלמי אינם מורגשים כלל בכל הנוגע לקידום ופיתוח ענייניה האישיים של המבקשת.

16. **חובותיו של אפוטרופוס לענייני רכוש** - על אפוטרופוס לענייני רכוש להכין, על פי דין, פרטה ראשונית של רכוש החסוי; להגיש דוחות כספיים לאפוטרופוס הכללי; לקבוע תקציב שוטף ומיוחד לצרכי החסוי; לנהל חשבון בנק של החסוי ולהשקיע את כספיו של החסוי על פי ההנחיות של התקנות בנושא (עמ' 13, 15 ת/7). פניית המבקשת לאפוטרופוס הכללי לקבל העתקים של דיווחים אלו טרם נענתה, על כן אין היא יודעת האם בני"ז ירושלמי מקפידים על חובותיהם אלו (הפנייה מצורפת ומסומנת ת/8).

בפועל, כסף זה אשר עשוי לשמש את המבקשת לצרכים שונים אינו בשימוש, וזאת לא רק מטעמי חסכון אלא בשל הניתוק השורר בין המבקש לבין הוריה הביולוגיים.

17. יצוין כי ס' 18 להנחיות הכלליות של האפוטרופוס הכללי (עמ' 21 ב-ת/7) מורה כי:

"במקרים שבהם מסרב החסוי לכל שיתוף פעולה עם האפוטרופוס ואינו מאפשר לו לבצע את תפקידיו, ינסה האפוטרופוס להיעזר בגורמים מטפלים בקהילה ובבני משפחה של החסוי על מנת להגיע לשיתוף פעולה **ובמקרים שהדבר לא מצליח – יפנה לבית המשפט בבקשה למתן הוראת או בבקשה לערוך שינוי בצו המינוי**" (ההדגשה אינה במקור).

בנ"ז ירושלמי לא מילאו אף את חובתם זו לפנות לבית המשפט וזאת למרות שנוכחו לראות כי האפוטרופוסות אינה עולה יפה.

4.ב יחסי האמון בין החסוי לבין האפוטרופוס

18. **האפוטרופוסות כנאמנות** - מושכלות יסוד הן כי תנאי ראשוני לשמירת הזכויות, האינטרסים והצרכים של החסוי, ולמילוי החובות המוטלות על האפוטרופוס, הוא קיומם של יחסי אמון בין האפוטרופוס לחסוי. כפי שקבע בית המשפט בע"א 4377/04 **הולצברג נ' מירז** (לא פורסם, 22.7.07) (להלן: **פרשיית הולצברג**):

"הכוח הנתון בידי של האפוטרופוס רב. הוא שולט על ענייניו של החסוי ומנהלם, ולעיתים רבות קיימים יחסי קרבה בינו לבין החסוי. אופיו זה של הקשר, המתאפיין ביחסי כוחות בלתי שוויוניים ובהפקדתו של אחד על ענייניו של האחר, מצדיק כי נבחן אותו מתוך הנחה כי **מדובר במערכת יחסים שיסודותיה תלות ואמון של החסוי באפוטרופוס**, בשיקול דעתו ובדאגתו הכנה לענייניו של החסוי".

בית המשפט קבע אם כן, כי יש לראות את יחסי החסוי-אפוטרופוס כיחסי נאמנות.

19. **חובת הנאמנות** - יחסי הנאמנות באים לידי ביטוי בהנחיות הכלליות אליהן מחויב האפוטרופוס (ת/7): עליו להסביר לחסוי מהם תפקידיו וסמכויותיו; עליו לתת מידע לחסוי בנוגע לענייניו האישיים, בנוגע לרכושו ובנוגע לטיפולו; עליו לשמוע את דעת החסוי בכל עניין והחלטה הנוגעת לחסוי ולהתייעץ עמו בטרם קבלת החלטה בענייניו; עליו לפעול ככל האפשר בהתאם לרצונות החסוי; עליו לסייע ולעודד את החסוי לקבל ככל האפשר החלטות בעצמו בעניינים הנוגעים לו; עליו לעודד את החסוי להשתתף בחיי קהילה; עליו לפעול בדרך שתאפשר לחסוי לממש את יכולותיו ולשמור על מירב העצמאות האפשרית (ברוח דומה, מציע תזכיר של משרד המשפטים בנושא להוסיף פרק לחוק הכשרות המשפטית המונה עקרונות למילוי תפקיד האפוטרופוס. עקרונות אלו נותנים דגש על רצון ועצמאות החסוי).

20. **לא קיימים יחסי נאמנות בין בנ"ז ירושלמי למבקשת**. לאור היסטוריית היחסים בין הצדדים אשר כוללת נתק ממושך, תחושת נטישה מצד המבקשת, מערכת יחסים סבוכה וניתוק

מחודש, ניתן לראות כי המבקשת אינה חשה יחסי נאמנות עם הוריה הביולוגיים, ההיפך הוא הנכון. לאור זאת בניז' ירושלמי אינם יכולים לעמוד באף אחת מההנחיות המהותיות הנגזרות מחובת הנאמנות ובכלל זאת היוועצות עם המבקשת, שיתופה ועידודה לעצמאות כאשר אין כל יחסי אמון בין הצדדים.

5.ב רצון המבקשת והימנעות מכפייה

21. **רצונו של החסוי מהווה שיקול נכבד בעת מינוי אפוטרופוס על ידי בית המשפט.** על כן מורה סעיף 36 לבית המשפט לשמוע את דעת החסוי בטרם המינוי. ישנם מספר טעמים למרכזיות אשר יש לתת רצונו של החסוי:

22. **ראשית**, רצונו של החסוי מהווה אינדיקציה לטובתו הוא. כפי שבית המשפט קבע לא פעם, 'רצון הקטין' הנו חלק ממבחן 'טובת הקטין' (רע"א 4575/00 **פלונית נ' אלמוני** פ"ד נה(2) 321; בע"מ 27/06 **פלוני נ' פלונית** (לא פורסם, 1.5.06); וכן תמ"ש (כ"ס) 2994/01 **הקטין ב. ק. נ' א. ש.** (24.9.08)) כך ראוי לבחון את רצון החסוי במסגרת הכוללת של טובת החסוי.

טובת החסוי מורכבת כאמור מאינטרסים, צרכים וזכויות רבות של החסוי להם יש לדאוג. כפי שפורט לעיל, אפוטרופוס מתאים, אשר פועל בהסכמת החסוי, ואשר שואף לקדם את רצונו ולבצע פעולות בשיתוף פעולה עימו, עשוי ביתר שאת להצליח בקידום טובתו של החסוי. כדברי בית המשפט בפרשיית הולצברג:

"העיקרון שמנחה ומדריך את פעולת האפוטרופוס, הוא כאמור טובת החסוי. עליו לנהוג במילוי תפקידיו "לטובת החסוי כדרך שאדם מסור היה נוהג בנסיבות העניין" (סעיף 41 לחוק הכשרות המשפטית). בקבלו החלטות בעניינו של החסוי מחויב האפוטרופוס לשמוע את החסוי בענייני האפוטרופוסות, אם מסוגל החסוי להבין בדבר (סעיף 42 לחוק הכשרות המשפטית). **ללמדך כי יש לכבד את רצונו ואת האוטונומיה שלו ככל הניתן, על אף מגבלותיו, להזכירו כי לא בענייניו שלו הוא עוסק אלא בענייניו של אחר** (ההדגשות לא במקור).

שנית, רצונו של החסוי מהווה מרכיב אשר על בית המשפט לשקול בעת מנוי אפוטרופוס כחלק מעקרון **כבוד האדם** ומהאוטונומיה האישית שלו, ובתוך כך מתוך הכרה כי רצונו של אדם הוא ביטוי לאוטונומיה האישית שלו, ולרצונו לנווט את חייו ולהיות שחקן מרכזי בהחלטות מרכזיות בחייו.

על המשקל הנכבד אשר יש לתת לכבוד החסוי בהליך קבלת החלטות בענייניו, ציין בית המשפט בע"א 1233/94 **פלונית נ' היועמ"ש** (לא פורסם, 17.12.95) (להלן: **פרשיית פלונית**) כי:

"בהפעלת הסמכות (של מינוי אפוטרופוס- י.ט.), יש לצאת מנקודת מוצא נורמטיבית, שהיא, זכות היסוד של כל אדם - וקשיש בכלל זה - להגנה על כבודו, על פרטיותו, על קנינו ועל האוטונומיה האישית שלו".

עוד מציין פרופ' אנגלרד בספרו כי :

"...יש לפרש את הוראות חוק הכשרות המשפטית מתוך מאמץ להגשים את תכליתו של חוק היסוד, שהיא הגנה על כבוד האדם וחירותו גם אם יש בכך משום סטייה מסוימת מכוונתו המקורית של חוק הכשרות המשפטית המשפטית" (יצחק אנגלרד, **חוק הכשרות המשפטית המשפטית והאפוטרופוסות התשכ"ב-1962**, 15 (מהדורה שנייה, 1995).

דברים אלו נכונים הם, הן לשאלת עצם מינוי האפוטרופוס והן לשאלת זהות האפוטרופוס. החלטת בית המשפט צריכה לשקול את זכויות היסוד של החסוי – את רצונו, את בחירתו ואת האוטונומיה שלו - בעת קביעת זהות האפוטרופוס.

23. חיזוק נוסף למשקל שיש לתת לרצונו של חסוי, נמצא בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, תשנ"ח-1998 (להלן: **חוק השוויון**) אשר "דובר אלינו בלשון נאצלה כמוהו כחוקי יסוד" (בג"צ 6790/98 **אברץ ואח' נ' פקיד הבחירות לעיריית ירושלים ואח'**, פ"ד נב (5) 323, 335 (1998)). חוק השוויון משליך אף הוא על הפרשנות התכליתית של חוק הכשרות המשפטית. ס' 4 לחוק קובע את הזכות של אנשים עם מוגבלות לקבל החלטות על חייהם :

"אדם עם מוגבלות זכאי לקבל החלטות הנוגעות לחייו, על פי רצונו והעדפותיו, והכל בהתאם להוראות כל דין".

גם אם נמצא כי אדם עם מוגבלות זקוק לאפוטרופוס שכן הוא אינו מסוגל לקבל את מלוא ההחלטות הנוגעות לחייו, הרי שיש להקפיד שלא להצר מעבר לנדרש את זכותו לקחת חלק מרכזי בהחלטות הנוגעות לעצמאותו ובכלל זאת לקחת חלק בהחלטה בדבר זהות האפוטרופוס.

24. רצונו והעדפותיו של החסוי בעניין האפוטרופוס שלו, הוכרו כמרכיב חשוב בזכותו של אדם עם מוגבלות להכרה שווה בפני החוק. כך קובעת האמנה הבינלאומית לזכויות אנשים עם מוגבלות, אשר נחתמה על ידי מדינת ישראל ביום 30.3.07, תחת סעיף 12 אשר כותרתו "Equal recognition before the law" :

"4. States Parties shall ensure that all measures that relate to the exercise of legal capacity provide for appropriate and effective safeguards to prevent abuse in accordance with international human rights law. **Such safeguards shall ensure that measures relating to the exercise of legal capacity respect the rights, will and preferences of the person,** are free of conflict of interest and undue influence, are proportional and

tailored to the person's circumstances, apply for the shortest time possible and are subject to regular review by a competent, independent and impartial authority or judicial body. The safeguards shall be proportional to the degree to which such measures affect the person's rights and interests."

Convention on the Rights of Persons with Disabilities available at: <http://www.un.org/disabilities/convention>

25. **לבסוף, חוק הכשרות המשפטית עצמו מעניק הכרה לרצונו של חסוי.** החוק מכיר בתוקפן של פעולות משפטיות מסוימות שמבצע החסוי, על אף מוגבלותו. סעיפים 4-7 לחוק הכשרות המשפטית מציינים פעולות משפטיות של חסוי אשר אינן מחייבות אישור של בית המשפט ואשר מקבלות את מלוא התוקף גם ללא אישורו של האפוטרופוס עצמו (פרשיית הולצברג, פסקה 16-17 וכן דן שניט "זכויות המפגרים בישראל" **עיוני משפט** יב, 305, 335 (1987) הקטעים הרלוונטיים מהמאמר מצורפים ומסומנים ת/9). העובדה כי בכוחו של החסוי למכור דירה או להעניק מתנה מרצונו החופשי ללא הסכמת האפוטרופוס, מלמדת כי רצונו של החסוי הנו משמעותי ובר תוקף. לא ייתכן כי אותו רצון של החסוי יהיה שולי עד לכדי בלתי רלוונטי, בהחלטה על מינוי האפוטרופוס.

26. **הימנעות מכפייה** - כפי שעל בית המשפט לתת משקל של ממש לרצון המבקשת, כך עליו להימנע ככל האפשר מלכפות עליה אפוטרופוס בניגוד לרצונה. כדברי בית המשפט:

"חוק הכשרות המשפטית מצוי על קו התפר העדין בין זכותו של אדם לחרות, לכבוד, לאוטונומיה ולקנין, לבין כוחה ואף חובתה של המדינה להבטיח שאדם שאינו יכול לדאוג לענייניו יקבל הגנה בדמות אפוטרופוס...**בהפעלת כח זה יש להימנע מדאגת יתר תוך הפגנת פטרנאליזם מגוון שיש בו משום כפייה המצמצמת את חרותו של האדם ופוגעת בכבודו**" (ההדגשה לא במקור) (פרשיית פלונית).

החלטת בית המשפט למנות אפוטרופוס נעשית למטרה חשובה ולטובת החסוי אך עם זאת היא מהווה צמצום ואף פגיעה ברורה באוטונומיה של הפרט:

"מינוי אפוטרופוס לאדם משמעו סיוגם של כללים אלה (כללי הכשרות המשפטית שבס' 1-2 לחוק הכשרות המשפטית- י.ט), היות שיש בו משום פגיעה והצרה של האוטונומיה הנתונה לאדם. אין רואים אותו עוד כמי שיכול ורשאי לדאוג לענייניו שלו באופן עצמאי, אלא מפקידים אחר על ענייניו, כולם או חלקם, על מנת להגן על האינטרסים שלו ולהבטיח את טובתו" (פרשיית הולצברג).

על כן יש להקפיד כי פגיעה זו תיעשה באופן מידתי ושלא מעבר לנדרש, תוך שאיפה לקיים ככל הניתן את רצונו של החסוי, ואת נטיותיו.

לסיכום, במידה ועומדים בפני בית המשפט מספר אפוטרופסים-פוטנציאליים אשר מתאימים בעיניו לתפקיד, עליו לצמצם את הפגיעה באוטונומיה של החסוי בכך שיבחר באפוטרופוס הרצוי בעיני החסוי.

27. **מן הכלל אל הפרט - רצונה של המבקשת כפי שהוא מובא בבקשה זו הנו חד משמעי.** המבקשת מתנגדת בכל תוקף לכך שבני"ז ירושלמי ימשיכו לשמש כאפוטרופסים שלה. בנוסף, המבקשת רוצה כי גב' בן-שטרית והגב' חי-יוסף יהיו אפוטרופסים שלה לעניינים אישיים. מדובר ברצון עקבי, שאינו פרי גחמה, או משבר. יודגש כי רצונה של המבקשת הוא כפול: גם להפסיק את מנויים של הוריה הביולוגיים כאפוטרופסים וגם למנות את הגב' בן-שטרית ואת הגב' חי-יוסף כאפוטרופסות לעניינים אישיים ולרכוש. במידה והן תימצאנה מתאימות על ידי בית המשפט יש לתת משקל מכריע לרצון זה של המבקשת.

6. הערות נוספות

28. **מינוי קרוב משפחה ביולוגי** – סעיף 35(ב) מציין כי בעת מינוי אפוטרופוס לקטין על בית המשפט לתת עדיפות לאדם מתאים שהוא בן משפחתו של הקטין, אלא אם כן בנסיבות העניין יהיה זה לטובת הקטין למנות לו אפוטרופוס שאינו בן משפחתו.

הדעת היא הנותנת, **שאם כך לגבי קטין, כך אף ביתר שאת לגבי בגיר. משמתבגר אדם, כל אדם, אמנם קיימת חשיבות ליחסיו עם משפחתו, אך משקלם של אלה אינו בעל נפח כמשקלם בתקופת הקטינות, ויש לתת משקל לא פחות לשיקולים רלוונטיים אחרים.**

לענייני הורים, אין המשפט מכיר עוד בסמכותם של הורים על ילדיהם מכוח זכויותיהם ההוריות כאשר ילדיהם הנם בגירים. על כן בשאלה שלפנינו, על בית המשפט להכריע על בסיס המבחן המופיע בחוק בס' 35(א): "מי שנראה לו בנסיבות הענין מתאים ביותר לטובת החסוי" כפי שפורט לעיל, על פי מבחן טובת החסוי תוך מתן משקל לרצונו של החסוי. במסגרת בחינה זו יש לתת משקל שולי יותר, להיות האפוטרופוס קרוב משפחה.

29. **דעת המיעוט של ועדת האבחון** - בדעת המיעוט שנכללה בסיכום וועדת האבחון הראשונה, צוין כי:

"על כן, נראה לי שיש לחייב את נעמה, בשלב זה, למרות התנגדותה, לקיים קשר עם הוריה הביולוגיים. זאת תוך ההבנה שקשר זה הינו קשר משמעותי וחיוני לנעמה"

כמו יתר חברי הוועדה, אף המבקשת אינה יכולה להסכים עם עמדה זו אשר נותרה דעת מיעוט, בוודאי לא בחלוף השנים, ועם התבגרותה של המבקשת. כפי שציינה וועדת האבחון מיום 25.6.08, אין זהות מושגים בין אפוטרופסות לבין הקשר עם ההורים, והשתלשלות העניינים בארבע שנים האחרונות רק מחזקת את הסברה כי מינוי בני"ז ירושלמי לאפוטרופסים לא יביא לחיזוק הקשר של המבקשת עם הוריה. העובדה שהמבקשת אינה קטינה וכן העובדה שהקרע בין המבקשת לבין הוריה אך הוחמר בשנים אלו ואילו התפקוד

של ההורים כאפטרופסים כמעט ולא הורגש בחייה של המבקשת - כל אלו מחזקות את הסברה כי **האפטרופוס חייב להיות האדם שיבטיח בצורה המירבית את טובתה של החסויה, ולא דווקא ההורה של החסויה.**

עוד יצויין, כי ככל שקיימת תקווה שבעתיד יאוחה הקשר בין המבקשת לבין הוריה, רצוי להימנע מהשגת קשר זה תוך כפייתו על המבקשת. כלי הכפייה שנוסו עד כה כשלו. תחת זאת יש ולנסות להביא לחידוש הקשר בכלים טיפוליים-גישוריים. כך אף סברו שתי וועדות האבחון שדנו בעניין.

ג. סיכום

30. ארבע וחצי שנים לאחר הוצאת צו מינוי אפטרופוס עבור המבקשת, מוגשת בקשה זו שתכליתה לשנות את זהות האפטרופסים.

31. בקשה זו מתבססת על כך שבמבחן טובת החסויה, יש לבחון מחדש את זהות האפטרופסים של המבקשת ולהחליפם באפטרופסים אחרים:

א. **הנתק ממושך** שנוצר בין המבקשת לבין הוריה הביולוגיים, והיעדר התקשורת והאמון בינם אינו מאפשר יחסי אפטרופסים תקינים ומועילים.

ב. **רצונה החד משמעי** של המבקשת בעניין זה, מורה הן על טובתה והן על חוסר התוחלת שבהותרת צו המינוי על כנו.

רצונה של המבקשת כי בני"ז ירושלמי יפסיקו להיות אפטרופסים שלה וכי הגב' בן-שטרית והגב' חי-יוסף תשמשנה כאפטרופסות עבורה, טרם נשמע בבית משפט זה. זכותה של המבקשת כי רצונה ישמע וכן כי יהווה מרכיב מרכזי בהחלטת בית המשפט בעניינה.

ג. **חוות הדעת המקצועיות ושתי ועדות האבחון האחרונות ממליצות כולן על הסרת האפטרופסות מבני"ז ירושלמי.**

ד. פירוט הקשר בין המבקשת לבין האם האומנת שלה ואחותה האומנת, מורה כי **הגב' בן-שטרית והגב' חי-יוסף מתאימות לשמש כאפטרופסות עבור המבקשת.** יודגש כי זו הפעם הראשונה ששמן של הגב' בן-שטרית ו/או הגב' חי-יוסף עולה כחלופה לאפטרופסות, ועל בית המשפט לבחון את התאמתן.

לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להפסיק את צו המינוי של בני"ז ירושלמי ולמנות את הגב' בן-שטרית והגב' חי-יוסף לאפטרופסות הן לעניינים אישיים והן לרכוש.

יותם טולוב, עו"ד

ב"כ המבקשת